

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 371

гр. Велико Търново, 02.09.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ПЪРВИ ГРАЖДАНСКИ И ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на втори септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЯНКО ЯНЕВ

Членове: ДАНИЕЛА ДЕЛИСЪБЕВА
ГАЛИНА КОСЕВА

като разгледа докладваното от ДАНИЕЛА ДЕЛИСЪБЕВА Въззивно частно гражданско дело № 20224000500247 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство по чл.243 ал.2, чл.407 ал.1 и чл.274-чл.279 от ГПК.

Образувано е по частна жалба, подадена от Прокуратурата на Република България-София срещу определение №598 от 26.04.2022г., постановено по гр.д. №13/2022г., на Окръжен съд-Плевен, с което е постановено да се издаде изпълнителен лист в полза на М. КР. П. и В.К. П.а за сумата от 9 780 лева против Прокуратурата на РБ.

Жалбоподателят моли Апелативният съд да отмени обжалваното определение, като неправилно и да обезсили издадения изпълнителен лист.

Навежда довод, че са подали касационна жалба срещу невлязлото в сила въззивно осъдително решение на Плевенския окръжен съд и все още няма произнасяне от страна на Върховния касационен съд. Съгласно императивната разпоредба на чл.243 ал.2 от ГПК, срещу държавните учреждения, каквото е Прокуратурата, не се допуска изпълнение на невлязло в сила решение.

Не е постъпил отговор от другата страна по делото.

Като разгледа направените в частната жалба оплаквания и като прецени данните по делото Апелативният съд приема за установено следното:

Частната жалба е допустима, тъй като е подадена от страна по делото,

притежаваща правен интерес да обжалва конкретното определение, насочена е срещу подлежащ на обжалване съдебен акт и е подадена в срок.

Разгледана по същество е изцяло основателна.

Процесният изпълнителен лист, чийто оригинал е приложен по делото, е издаден въз основа на обжалваното определение по молба на ищите М. КР. П. и В.К. П.а на основание въззивно решение №46/22.02.2022г., постановено по гр.д. №13/2022г., на Окръжен съд-Плевен, с което Прокуратурата на Република България е осъдена да заплати на ищите общо сумата от 9 780 лева, на основание чл.2 ал.1 т.3 и чл.6 от ЗОДОВ.

Срещу въззивното решение е подадена касационна жалба от Прокуратурата на РБ, по която е образувано касационно дело, но Върховният касационен съд все още не се е произнесъл.

С оглед на така установеното, настоящият съдебен състав намира обжалваното определение за издаване на изпълнителен лист за неправилно.

Действително, по силата на чл.404 т.1 пр.1 и 2 от ГПК подлежат на принудително изпълнение влезлите в сила решения и определения на съдилищата и осъдителните решения на въззивните съдилища, но в случая ответник по осъдителния иск е Прокуратурата на Република България, а съгласно чл.519 ал.2 от ГПК паричните вземания срещу държавни учреждения и общини се изплащат от предвидения за това кредит по бюджета им. За тази цел изпълнителният лист се предявява на финансовия орган на съответното учреждение. Ако няма кредит, висшестоящото учреждение предприема необходимите мерки, за да се предвиди такъв най-късно в следващия бюджет. В чл.519 ал.2 от ГПК е уреден ред за удовлетворяване на парични вземания към държавни учреждения, които са присъдени с влязло в сила съдебно решение и за които кредиторът разполага с изпълнителен лист, издаден на основание чл.404 т.1 пр.1 от ГПК, а не на основание чл.404 т.1 пр.2 от ГПК, какъвто е настоящият случай, тъй като все още няма влязло в сила решение.

С разпоредбата на чл.243 ал.2 от ГПК е установена забрана за допускане на предварително изпълнение на невлязло в сила решение срещу определена категория субекти – държавата, държавните учреждения и лечебните заведения по чл.5 ал.1 от ЗЛЗ. С тази разпоредба е уредена забрана за

предварително изпълнение срещу такива субекти и независимо, че се намира в част Първа Общи правила на ГПК, тя се прилага не само за решенията на първоинстанционните съдилища, а и за всички решения, съдържащи осъдителен диспозитив срещу държавата, държавно учреждение или лечебно заведение по чл.5 ал.1 от ЗЛЗ. Касае се за обща законова забрана, поради което същата следва да се прилага и в производството по издаване на изпълнителен лист. Отнесена към разпоредбата на чл.404 т.1 пр.2 от ГПК, разпоредбата на чл.243 ал.2 от ГПК изключва възможността да се издаде изпълнителен лист въз основа на невлязло в сила осъдително решение на въззивен съд срещу визираните в чл.243 ал.2 от ГПК субекти, включително срещу Прокуратурата на РБ, в качеството ѝ на държавен орган.

В този смисъл е практиката на Върховния касационен съд, макар някои съдилища да застъпват противоположното мнение. Например в определение №439/14.07.2014г. по ч.гр.д. №4170/2014г. на ВКС е прието, че императивната разпоредба на чл.243 ал.2 от ГПК е специална и урежда обща забрана за издаване на изпълнителен лист срещу посочените в текста ѝ субекти, въвеждайки изключение от правилото на чл.404 т.1 пр.2 от ГПК за издаване на изпълнителен лист по невлязло в сила осъдително решение на въззивен съд.

Апелативният съд, в настоящият състав, споделя именно това становище, което е и преобладаващо в съдебната практика.

В обжалваното определение Окръжен съд-Плевен е стигнал до противоположен краен решаващ извод.

Поради това същото следва да бъде отменено, издаденият въз основана него изпълнителен лист следва да бъде обезсилен, а молбата за издаване на изпълнителен лист следва да бъде оставена без уважение.

Водим от изложеното Апелативният съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение №598 от 26.04.2022г., постановено по гр.д. №13/2022г., с което Окръжен съд-Плевен е разпоредил да се издаде изпълнителен лист в полза на М. КР. П. и В.К. П.а, срещу Прокуратурата на Република България, за сумата от 9 780 лева, вместо което ПОСТАНОВЯВА:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба вх.№3866/19.04.2022г., подадена от М. и В. П.и за издаване на изпълнителен лист.

ОБЕЗСИЛВА изпълнителен лист №33 от 28.04.2022г. по гр.д. №13/2022г., на Окръжен съд-Плевен, издаден въз основа на отмененото определение.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____